

Úklid zahrady

„Koho můžeme pozvat, aby šel pomáhat s námi?“

Lucy Stevenson Ewellová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v Anglii.

Jonah polkl poslední kousek jídla a usmál se. Když přišly misionářky, byla u večeře vždycky větší zábava.

„Chtěly bychom se s vámi podělit o poselství o službě,“ řekla sestra Kearlová. „Proč je důležité sloužit druhým?“

„Protože z toho má Ježíš radost!“ zvolala Eliza, Jonahova sestřička.

„Máš pravdu! Má z toho velkou radost. A když pomáháme druhým, dělá to radost i nám,“ řekla sestra Christensenová. „Víte o někom, kdo potřebuje pomoc?“

Jonah chvíli přemýšlel. „Žádný člověk mě nenapadá, ale naší školní zahradě by se nějaká pomoc hodila.“

„Skvělý nápad,“ řekla maminka.

Škola, kam Jonah chodil, měla zahradu, kde si děti mohly hrát na čerstvém

vzduchu. Ale už dlouho se o ni nikdo nestaral. Keře byly přerostlé. A byla také plná plevelů.

„Moc rády bychom vám s tím pomohly!“ odvětila sestra Kearlová. „Koho můžeme pozvat, aby šel pomáhat s úklidem s námi?“

„Naše bratrance a sestřenice!“ zvolal Jacob, Jonahův bratr.

„A naši třídu Primárek,“ řekl Jonah.

Nazítří maminka požádala někoho ve škole o svolení. Vybrali si den, kdy úklid zahrady uskuteční. Pak maminka pomohla Jonahovi a jeho sourozencům obvolat jejich bratrance a sestřenice a děti ze třídy Primárek.

O několik týdnů později se Jonah s rodinou setkal s misionářkami u školy. Přišli i jeho bratrance, sestřenice a kamarádi z Primárek. Nastal čas pustit se do práce!

Jonah si navlékl pár velkých gumových zahradnických rukavic. „Podívej, mami! Mám obrovské ruce!“

Maminka se zasmála. „Můžeš ty své obrovské ruce využít k tomu, abys pomohl zastříhnout tyto keře.“

Podala Jonahovi zahradnické nůžky, které vypadaly jako obří kleště. Pak mu pomohla ořezat suché větve.

„Je to zábava!“ zvolal Jonah.

Zatímco Jonah stříhal keře, pomáhala Eliza s rytím zahrady. Jacob pomáhal tatínkovi s výrobou nové ptačí budky. A další vytrhávali plevel a sbírali kletí. Dávali ho do velkých modrých plastových pytlů. Dokonce i Jonahův nejmladší bratříček Ezra pomáhal a sbíral kameny.

Zahrada byla brzy uklizená. Jonah spočítal pytle, které naplnili. „Máme třináct plných pytlů!“ zvolal. „Uklidili jsme

takovou spoustu odpadu!“

Sestra Christensenová se usmála. „A teď potřebujeme silné svaly každého z vás, abyste nám ty pytle pomohli odnést k autu.“

Jonah, Jacob i Eliza každý popadli jeden pytel. Když Jonah nakládal do auta poslední, měl velkou radost. Pomáhat misionářkám byla zábava. Přál si, aby se jednoho dne mohl stát misionářem i on. Do té doby má mnoho možností, jak může sloužit. Nemohl se dočkat, až se bude moct zamyslet nad svým dalším projektem! ●

Jak můžete ve svém okolí pomoci vy?